

**Як писати статті для Web of Science і SCOPUS, щоб їх надрукували в рецензованих наукових виданнях?  
Рекомендації професора Валентина Галунька для українських вчених на основі роздумів професора Марини Бикової<sup>1</sup>.**

Усі тексти статей проходять серйозне рецензування. Рецензування, що здійснюється спеціалістами різних держав. Спеціалістам по відповідній проблематиці. Іншими словами науковцями, які мають публікації з заявленої в статті теми.

***Як це здійснюється? Що вимагається від авторів?***

Треба розуміти, що вчені, які не публікувалися раніше в західних виданнях не готові до системи рецензування. Так як, є очікування що якщо вчений написав “файну” статтю і відправив текст в редакцію, то стаття буде зразу прийняття. Однак це не так! Статті ніколи не приймаються без зауважень. Проте, це не означає також, що стаття погана чи що вона не буде надрукована.

Після отримання рецензії на статтю треба дуже уважно виявляти недоліки виявлені рецензентом. Рецензент є спеціалістом в тій сфері з якої написана стаття. І він надає дуже точні підказки.

Він практично пише: “Що добре було б...”, наприклад:

- написати про те чи інше;
- що в цьому розділі неналежно розвинута та чи інша проблематика;
- що не точно розкрито певне питання;
- некоректно, неповно використана певна література.

Це є унікальна можливість невідкладно покращити статтю. Це означає що стаття погана. Рецензія фахівця це як абстрактна думка майбутніх читачів. Читачів які позитивно налаштовані на автора, і які хочуть отримати корисну для себе інформацію.

Процес виправлення (рецензування), як правило здійснюється не в один етап. Їх буде декілька. Рецензенти пишуть зауваження, редакція направляє їх авторам. Автори мають від двох неділь до півтори місяці для усунення недоліків. І так декілька разів.

Важливим при цьому для автора є те, що він має читати свій текст не як автор, а як читач та змінити його на краще.

Коли черговий раз виправлена стаття повертається в редакцію вона йде або знову на рецензування, або редактору. Навіть якщо вона вже попала

---

<sup>1</sup> **Бикова Марина Федорівна**, доктор філософських наук, професор Університету Північної Кароліни, факультет філософії і релігії (Department of Philosophy and Religion North Carolina State University), м. Райлі, Сівши. Кароліна, США. – професійний редактор наукових праць.

на стіл редактора вона знову може бути направлена автору на доопрацювання і в цьому немає нічого страшного. Знову треба виправляти і доповнювати статтю як це рекомендується.

### **Як треба писати статтю?**

Сам підхід до написання статті є іншим чим прийнято в країнах, які сповідують традицію російського (СРСР) написання статей.

Як відомо існує два підходи до написання статей Континентальна та Аналітична<sup>2</sup> традиція. В умовах сьогодення домінує аналітична традиція і тільки в США, Великобританії, але й в континентальних країнах учасниць ЄС.<sup>3</sup>

### ***Рекомендації щодо написання статей в Аналітичній традиції:***

Загалом треба підкреслити що пред'являються високі вимоги до стилю.

В першу чергу, автор має з самого початку “заманити” читача, він має дати ідею читачу: “Навіщо йому читати цей текст?”

Відповідно самим важливим є “Introduction”. Цьому в Америці дітей вчать в школі, однак нас не вчили! Вчитися ніколи ні пізно, в тому числі й вченим, які вже відбулись. Що стосується молоді я проблем не бачу: боріться і поборете! Пишіть, помиляйтеся і виправляйте помилки. Знову пишіть і так багато разів до маленької перемоги - прийняття статті до друку.

В цілому стаття складається із трьох основних частин “Introduction” “Основна частина”, “Conclusions”. Я бачимо нічого надзвичайного. Усе набагато простіше ніж ми були навчені в російсько-радянській та перехідній системі наукової творчості.

У Introduction автор має визначити не просто свою тему статті, а саме основне, що має саме зробити автор в статті. І чому читачу необхідно продовжити читати цю статтю? Що читач буде мати, якщо прочитає цю статтю.

*Іншими словами у вступі має бути написано:* “Що я в своїй статті буду розроблятися розробкою ..... проблематики. Ця проблематика є центральною, тому що .... . Що існує певна література ..... Однак в цій літературі підхід до аналізованої проблематики є одностороннім.” Ось моя новизна. Ось, про що я буду писати в моїй статті. Чим моя стаття відрізняється від інших? Як я, як автор буду будувати структуру свого тексту і чому саме так? Чому я розпочну спочатку викладати перший пункт перейду до другого, третього і так далі.

Читач який прочитав Introduction має мати абсолютно повну картину: що він отримає від статті? Читач на Заході “розпещений” науковою інформацією він не буде продовжувати читати. І ваша стаття буде написана

---

<sup>2</sup> Практично можна говорити, що з погляду права: Романо-германська та Англосаксонська

<sup>3</sup> В Україні традиційно домінує різновид (російсько-радянської) Континентальної традиції написання статей.

в “стіл”. Науковий письменник має “фліртувати” з читачем, заволодіти його думкою, “збавити” своєю ідеєю. Оточити “увагою і турботою” щоб читач продовжив читати.

Західне суспільство дуже прагматичне. А прагматизм автора не тільки в тому щоб донести свої ідеї - надрукувати статтю. А саме основне щоб до цих ідей хтось звернувся. Це те що і називається індекс цитування. Якщо читач не розуміє про що текст, то він ніколи не буде на вас посилатися.

**Основна частина.** Матеріал має бути написаний вперше. Використання тез із раніше опублікованих матеріалів автора не допустимо. Прямий процент запозичення із джерел не більше ніж 75 відсотків.

Методика автора щодо інших положень статті розкривається в довільній формі. Так як автор звик це робити. Це авторська творчість.

Проте, писати треба так, щоб читач вас розумів. Треба розуміти образ західного наукового читача. Він не знає і не розуміє події в Україні в Росії та інших державах бувшого радянського союзу. Він не мислить в тих же категоріях що і ми. В нього немає тих ще асоціацій що маємо ми. Не потрібно писати національними штампами. Не треба блискати мелодичною українською мовою. Використовувати українські чи російські ідіоматичні вирази. Необхідно написати дуже ясно і доступно. Зрозуміло що не треба писати на рівні першокласників.

Треба використовувати Західну наукові літературу, західні наукові штампи, ще краще латинь. В тому об’єму і на такому рівні, що це дозволяє орієнтуватися в межах вашої теми статті.

Якщо ви посилаєтеся на вітчизняну літературу, не з цитованих видань, не на англійській мові, то треба давати пояснення. Що за наукова праця, про що вона. Простого посилання не достатньо – це безкорисні посилання. Треба вводити читача в курс справи: що надруковано? З якої причини це є цінним науковим матеріалом? З якої причини ви посилаєтеся на нього? Моя порада при написанні перших статей не використовувати українські і російські наукові джерела.

Разом з тим, західний читач є вдячним. Він розуміє труднощі не носів англійської мови, якщо ми пишемо на доступному рівні, просто і цікаво та актуальну для них проблематику.

**Conclusions.** Ніколи, ні при яких обставинах не можна повторювати слово в слово те, що вже було написано вище. Найдіть спосіб сказати це по іншому.

Саме краще у висновках дати посилання заявки на майбутнє дослідження, наприклад: “В цій статті я розкрив ..... питання, однак я не міг спинитися на важливій тематиці..... І я вважаю, що ця проблематика відсутня в науковій літературі. Цю проблематику було б добре розглянути в ..... контексті”. В заявці треба розкрити. Що ще не зроблено в цій темі.

**Анотація** це дуже вадливо, адже йде у всі каталоги і є обличчям автора. Це те що йде в каталоги. Об'єм не більше 250 слів. Анотація має бути абсолютно вивірена. Анотацію треба писати від першої особи “Я” “І”, наприклад: “Автор показує....”, “Автор (и) довів, що ....”, “Автор (и) доказує....”, “Автори вважають ....”.

**Мова виключно англійська!** Для того щоб писати статті необхідні мінімальні знання англійської. Далі треба користуватися послугами професійних наукових перекладачів.

*Для журналу **Advanced Space Law** для україномовних авторів розроблена така система.*

- 1) автор виявляє англійськомовні наукові джерела по темі статті і перекладає їх на українську мову;
- 2) автор пише статтю на українській мові з використанням перекладного тексту;
- 3) первинне рецензування і усунення недоліків здійснюється на українській мові;
- 4) стаття, яка пройшла рецензування на українській мові і відповідає усім вимогам перекладається професійними науковими перекладачами на англійську мову;
- 5) стаття проходить рецензування на англійській мові.

На жаль українські вчені, які не є носіями англійської мови писати задовільно на англійській науковій мові не можуть. Проте, як показує досвід, деякі із нас працюючи по схемі не прямого (через українську) написання наукових статей англійській мові досягли високих рейтингів цитування.